

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **D. Ď.** vedenej pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. a iné účinného do 1. januára 2006 prerokoval na neverejnom zasadnutí 28. mája 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený **D. Ď.**, zastúpený obhajkyňou JUDr. A. V., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. októbra 2007, sp. zn. 4 To 79/2007, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **D. Ď.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo 14. apríla 2007, sp. zn. 5 T 2/2005, bol obvinený **D. Ď.** spolu s obvineným **J. R.** uznaný za vinného z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

v **K.** na ulici **M.**, dňa 1. novembra 2004 v čase medzi 20.10 hod. a 20.30 hod., po predchádzajúcej vzájomnej dohode a v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pred vchodom do predajne **E.** oslovil **J. R. Š. L.** s tým, aby si dal dole slúchadlá od volkmena a tento mu požičal, čo **Š. L.** odmietol, kde následne mu **J. R.** ťahal

slúchadlá z hlavy dole a chcel mu z vrecka bundy zobrať volkmen. Š. L. mu v tom bránil a držal si vrecko bundy, kde mal volkmen odložený, pričom J. R. mu povedal: „Pusti to, lebo uvidíš!“ a D. Ď. ho sotil do ramena na čo sa poškodený L. zapotácal a pustil si vrecko bundy, čo využil J. R. a odcudzil mu z vrecka predmetný volkmen zn. P., čím mu takto spôsobili na odcudzenej veci škodu 1 500 Sk.

Za to bol D. Ď. odsúdený podľa § 234 ods. 1, § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 bol na výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 súd zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5 T 2/05, z 22. septembra 2005 vo vzťahu k obvinenému D. Ď. vo výroku o vine, treste a spôsobe jeho výkonu.

Proti tomuto rozsudku podal D. Ď. ihneď po jeho vyhlásení odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní, pričom podané odvolanie odôvodnil na verejnom zasadnutí prostredníctvom svojej obhajkyne.

Krajský súd v Košiciach na podklade podaného odvolania rozhodol uznesením z 3. októbra 2007, sp. zn. 4 To 79/2007 tak, že podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie obžalovaného D. Ď. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 3. októbra 2007, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Košiciach bol obvinenému doručený dňa 21. novembra 2007, jeho obhajkyňa bol doručený dňa 23. novembra 2007.

Okresný súd Košice I dňa 14. apríla 2008 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného D. Ď., ktoré podal

prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. A. V. (zákonná podmienka § 373 ods. 1 Tr. por.), ktoré smeruje proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo odvolanie ako nedôvodné zamietnuté. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 25. januára 2008.

V písomných dôvodoch svojho dovolania dovolateľ poukazoval na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Nesprávnosť právneho posúdenia skutku videl v tom, že súd nesprávne aplikoval ustanovenia o časovej pôsobnosti Trestného zákona, čím došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech. Dňom 1. januára 2006 nadobudol účinnosť nový Trestný zákon, preto bolo povinnosťou súdov oboch stupňov zvažovať, či ustanovenia nového zákona nie sú pre neho priaznivejšie. Na túto okolnosť poukazoval už vo svojom odvolaní. Niet sporu o tom, že žalované skutky mali byť spáchané za účinnosti zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005.

Podľa neho súd mal použiť ustanovenia nového Trestného zákona, pretože je pre neho priaznivejší. Už len pri jednoduchom porovnaní trestných sadzieb trestného činu lúpeže podľa starého Trestného zákona, kde je sadzba odňatia slobody od dvoch do desiatich rokov a nového Trestného zákona, kde je sadzba od troch do osem rokov, je nepochybné, že ustanovenia nového Trestného zákona sú pre neho priaznivejšie. Pri tzv. asperačnej zásade a použití známeho vzorca zvýšená horná hranica plus dolná hranica delené dvoma, potom dostaneme zvýšenú trestnú sadzbu u starého Trestného zákona 92 mesiacov a u nového 82 mesiacov. Je teda celkom jednoznačné, že pri aplikácii nového Trestného zákona mu možno v konečnom dôsledku uložiť nižší trest.

Z uvedeného je zrejmé, že došlo nielen k nesprávnomu právnomu posúdeniu zisteného skutku, ale zároveň aj k nesprávnomu použitiu hmotnoprávneho ustanovenia v súvislosti s ukladaním úhrnného trestu.

Z toho dôvodu navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4 To 79/2007, z 3. októbra 2007 bol porušený zákon v neprospech obvineného D. Ď., zrušil podľa § 386 ods. 2

Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, pričom Okresný prokurátor Košice I písomným podaním z 18. marca 2008, č.k. 3 Pv 1692/04-156, navrhol dovolanie odmietnuť, pretože nie sú splnené podmienky dovolania v zmysle § 371 Tr. por.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvod podľa ods. 1 písm. i/ nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Obvinený D. Ď. ako bolo vyššie uvedené opiera svoje dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa v zmysle citovaného ustanovenia rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie

súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod.

Dovolací súd zistil, že súd prvého stupňa skutočne pochybil, keď správne zistený skutkový stav právne posudzoval ako trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Toto pochybenie nenapravil ani odvolací súd, hoci sa obvinený v odvolaní domáhal právne kvalifikovať jeho konanie ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 300/2005 Z.z. v platnom znení), teda kvalifikovať jeho konanie podľa nového Trestného zákona, ktorý je pre neho priaznivejší. Treba uviesť, že oba súdy rozhodovali o žalovanom skutku už za účinnosti nového Trestného zákona (zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov), ktorý nadobudol účinnosť od 1. januára 2006. Bolo preto povinnosťou oboch súdov skúmať s prihliadnutím na ustanovenia § 16 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ako aj § 2 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006, ktoré upravujú časovú pôsobnosť, či použitie nového zákona ako celku, t.j. tak z hľadiska ustanovení osobitnej časti, ako aj všeobecnej časti Trestného zákona, nie je pre obvineného priaznivejšie. Aj podľa názoru dovolacieho súdu sú správne úvahy obvineného, že ustanovenia nového zákona sú pre neho priaznivejšie, ktorá skutočnosť vyplýva už z jednoduchého porovnania základných trestných sadziieb. Použitie tzv. asperačnej zásady síce prichádza do úvahy v prípade obvineného ako za použitia starého, tak i za použitia nového Trestného zákona, avšak pri použití asperačnej zásady podľa starého Trestného zákona prichádza do úvahy zvýšená trestná sadzba, ktorej horná polovica je v rozpätí od 7 (sedem) rokov a 8 (osem) mesiacov do 13 (trinásť) rokov a 4 (štyroch) mesiacov. Pri použití nového Trestného zákona predstavuje zvýšenie trestnej sadzby rozpätie od 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov do 10 (desať) rokov a 8 (osem) mesiacov. Z porovnania zvýšených trestných sadziieb potom vyplýva, že použitie ustanovení nového Trestného zákona je pre obvineného priaznivejšie. Preto aj podľa najvyššieho súdu skutok obvineného mal byť kvalifikovaný podľa ustanovení nového Trestného zákona ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 a v rámci tohto ustanovenia mal byť ukladaný súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1.

V posudzovanej veci bol obvinenému pri použití ustanovení starého zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 8 (osem)

mesiacov. Tu okresný súd nesprávne citoval, že sa zrušuje aj výrok o vine, na čo poukázal i krajský súd vo svojom rozhodnutí. Obvinenému bol teda uložený trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby aj v prípade použitia ustanovení nového zákona. Možno preto konštatovať, že zo strany krajského súdu došlo k porušeniu zákona, keď odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol, zároveň však treba uviesť, že toto porušenie zákona nemalo zásadný vplyv na postavenie obvineného a nemalo za následok zhoršenie jeho situácie.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci je evidentné, že neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného D. Ď. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 28. mája 2008

**JUDr. Juraj K l i m e n t ,v.r.
predseda senátu**

Vypracoval : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: